

oven i Købet gaa hen og forære Venstre et Mandat og selv mangle det? Nej, det vil vi ikke. De vilde hellere blive hjemme, hvis de da ikke — hvad jeg tror, de havde gjort ved det sidste Valg — havde stemt paa Radikale eller Socialdemokrater. Jeg skal ikke komme dybere ind paa dette, men jeg gør opmærksom paa, at man bør se paa Spørgsmaalet om Omvalg paa helt anden Maade end ellers, naar vi har disse Suppleringsmandater, hvor ethvert Parti ved Omvalg vil være henvist til at regne med, hvad de staar sig ved som det Mindretalsparti, der ikke kan faa sin Kandidat valgt, fordi de maaske ikke en Gang er med ved det bundne Omvalg. Derfor bliver det helt andre Synsmaader end de nu kendte, der for Vælgerne bliver de afgørende ved Omvalgene.

Jeg har ikke villet undlade at gøre disse Bemærkninger, skønt jeg erkender, at Spørgsmaalet om Omvalg i og for sig ikke er noget stort Spørgsmaal, men jeg tror, som sagt, at det ikke passer ind i Systemet, og det vil ikke bidrage til at tilfredsstille de Mindretalspartier, der finder, at de 20 Suppleringsmandater er for lidt. Jeg kan i saa Henseende slutte mig til, hvad Ordføreren for mit Parti, det ærede Medlem fra Skelskør (R. Andersen) begyndte med at sige, at han var bange for, at man vilde finde, at de 20 Suppleringsmandater var for lidt, og at man derfor efter kortere eller længere Tid — ja, rimeligvis allerede efter kortere Tids Forløb — vilde kræve en Forøgelse af Suppleringsmandaternes Antal, og det vilde igen betyde en Forøgelse af Folketingsmændenes Antal ud over de 140. Hvis det virkelig skulde være rigtigt, vil naturligvis den Fare blive endnu større, hvis vi faar de bundne Omvalg. De vil sikkert medføre, at 20 Suppleringsmandater vil blive endnu mere utilstrækkelige, end de er i Forvejen. Jeg vil altsaa henstille, at man beholder den Form for Valg i Enkeltmandskredse og Fordeling af Suppleringsmandater, som Ministeren har foreslaaet.

Jeg hørte, at det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) henstillede, om man ikke for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende kunde lade foretage Valgene under eet, have Listevalg i Stedet for en Inddeling i Valgkredse og dertil 7 Suppleringsmandater. Hvis der skulde være noget særligt Ønske herom, vilde jeg ikke være ængstelig for at gaa med til denne Ændring, selv om den bryder Systemet. Man skal ikke i den

Grad hænge sig i Systemer, at man ikke kan foretage Afvigelser, hvis de kan tilfredsstille og maaske vise sig bedre egnede til at skaffe de paagældende en passende Repræsentation. Men jeg gør opmærksom paa, at dette vilde medføre, at Suppleringsmandaterne skulde opgøres for Landet for sig, og det, at København og Frederiksberg straks vælger de 25 Folketingsmænd, og Opgørelsen for det øvrige Lands Vedkommende sker for sig, kan medføre, at et Parti faar flere Kandidater, end der egentlig kunde tilkomme det, og end det vilde have faaet, hvis man valgte den her foreliggende Ordning. Det er imidlertid ikke noget stort Spørgsmaal, det kan aldrig komme til at dreje sig om mange Mandater. Ogsaa i saa Henseende kan man foretage en Beregning over Resultatet af sidste Valg, og den vil vise, at hvis vi lod København vælge for sig og det øvrige Land for sig, vilde Socialdemokraterne have faaet 3 flere, end der kunde tilkomme dem.

Jeg er kommet til at gøre nogle flere Bemærkninger om Valgene til Folketinget, end jeg egentlig havde tænkt mig. Det er de tidligere faldne Udtalelser, der har fristet mig til at komme ind paa en noget udførlig Omtale af disse Spørgsmaal.

Jeg vil derefter gøre nogle Bemærkninger angaaende Valgene til Landstinget. Det er allerede nævnt af Ordføreren for mit Parti, at den her foreslaaede Form for Valg til Landstinget vil medføre, at man faar meget store Valgforsamlinger, paa helt op til 1,600 i de største Kredse og i de mindre Kredse paa mellem 800 og 900. Jeg tror, at det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen) tager fejl, naar han mener, at vi under den her foreslaaede Form skulde have den Fornøjelse — om jeg maa bruge det Udtryk — af at bibeholde den Andræske Forholdstalsvalgmaade, at derved stod Valgmændene frit med Hensyn til, hvem de vilde give deres Stemmer. Man kan være sikker paa, at hvis det skal gaa, som det skal, ved et Landstingsvalg, hvor der er en saa stor Forsamling, og hvor der udkræves et saa stort Antal Stemmer paa den samme Kandidat som op til 150, vil det være nødvendigt, at Ledelsen — dermed mener jeg selvfølgelig Partiledelsen — ved Landstingsvalget bruger en haard Haand og næsten kommanderer de enkelte Valgmænd til at stemme paa den Kandidat, de skal stemme paa, for at ikke een Stemme skal gaa til Spilde. Naar det er mindre Valgforsamlinger, man har at operere med, kan det udmærket lade sig gøre at tage et vist